

OSTATNIE WIADOMOŚCI

Przebieg miesięczny
2,10 i odb. w Adm.
2,95 i odb. do domu

KRAKOWSKIE

10 gr.

ROK VII.

Kraków Środa 11 maja 1938 r.

Nr. 131

Przewrót polityczny w Moskwie?

Sensacyjna audycja tajemniczej radiostacji. — Stalin maswegosobowtóra. — Dyktator w obawie zamachu nie był obecny na uroczystościach 1-go Maja — „Związek Oswobodzicieli” zapowiada przewrót!

MOSKWA. Działająca od dłuższego czasu tajna radiostacja w sowietach nadała w nocy z niedzieli na poniedziałek sensacyjny komunikat o przebiegu uroczystości 1-majowych w Moskwie.

Tajemniczy speaker oświadczył, że dyktator Z. S. R. R., Stalin nie był obecny podczas defilady na placu Czerwonym. Stalin obawiał się bowiem zamachu na swoje życie i wolał wyśłać swego sobowtóra.

Z dalszej audycji dowiedzieliśmy się, że sobowtórem Stalina był kowal Gruzin, niejaki Ramiszwili. Jak się okazuje Ramiszwili zamieszkuje stale w lokalu, przeznaczonym dla członków straży ochronnej Kremla. Ramiszwili strzeżony jest przez agentów komisariatu spraw wewnętrznych. W razie nagłej konieczności kowal ukazuje się na niektórych uroczystościach, grając doskonale rolę Stalina.

Speaker mówiąc o tej „dwuosobowości” Stalina, oświadczył: „Jak ciebie zamordujemy Stalinie, to będziemy pokazywać Ramiszwilego jako jedną z osobliwości twoich rządów.”

Z kolei tajemniczy speaker nieznaną stacji radiowej podał, że 1 maja Stalin dał do zrozumienia Jeżowowi, iż źle kieruje sprawami, bezpieczeństwa, albo wiem „nie potrafił dotychczas

wykręcić tajnych organizacyj stalinowskich”.

Na zakończenie tajemnicza radiostacja transmitowała odezwę do wszystkich swych zwolenników, nawołując do wzięcia jak najliczniejszego udziału w kampanii wyborczej do rad

najwyższych 11-tu republik sowieckich, celem przeprowadzenia jak największej liczby swych zwolenników.

Speaker zaznaczył, że cały szereg odpowiedzialnych stanowisk w Sowietach zostało zajętych przez członków „Związku

Oswobodzicieli”. Szeroko rozgłoszona akcja nie została jeszcze zakończona i musi być w dalszym ciągu prowadzona. A gdy wszystko będzie przygotowane „Związek Oswobodzicieli” rzuci hasło przewrotu politycznego w Z. S. R. R.

Speaker krzychał na zakończenie: „Nie jesteśmy trockistami, nie jesteśmy bucharinowcami, lecz prawdziwymi leninowcami”.

Tajemnicza audycja zakończona została odśpiewaniem Międzynarodówki.

P. Prezydent R. P. o pracach COP:

„Twórczy entuzjazm pracy” dzięki mądremu i obywatelskiemu stanowisku władz wojskowych

Przy zakończeniu objazdu Centralnego Okręgu Przemysłowego Pan Prezydent Rzeczypospolitej przyjął w wagonie specjalnego wysłannika P. A. T., któremu oświadczył, co następuje:

„W ciągu trzech dni zwiedziłem kilkanaście obiektów przemysłowych, budujących się lub nawet pracujących już „pełną parą” w Okręgu Centralnym. Odbyłem szereg rozmów zarówno z kierownikami tych wielkich prac i z robotnikami, jak też i z szefami resortów, planujących te poczynania.

— Wszędzie stwierdziłem nie tylko sens gospodarczy tej pra-

cy, ale i niezwykle wprost entuzjazm pracowników, realizujących to wielkie dzieło, które nazywane jest Centralnym Okręgiem Przemysłowym. Pod wpływem tych prac ośrodki komunalne, dotychczas martwe i zapomniane, stały się aktywne i coraz częściej zjawia się twórczy wysiłek w środowiskach tak dziś żywotnych, jak np. Rzeszów, Sandomierz, czy Stalowa Wola.

Powrót P. Prezydenta

W niedzielę, o godz. 23-ej Pan Prezydent Rzeczypospolitej wraz z towarzyszącymi mu osobami z wicepremierem inż. E. Kwiatkowskim, ministrem spraw wojskowych gen. Kasprzyckim i innymi powrócił do Warszawy z objazdu Centralnego Okręgu Przemysłowego.

Na dworcu Głównym powitał Pana Prezydenta R. P. członekowie rządu z p. premierem gen. Sławojem Składkowskim na czele.

Po powitaniu Pan Prezydent Rzeczypospolitej udał się na Zamek.

Obok inicjatywy państwowej, coraz śmielej realizuje tu swe własne poczynania również inicjatywa prywatna. Jestem pewny, że tym dzielnym ludziom będzie to sprzyjać trwale powodzenie. Szczególnie jednak wielkie osiągnięcia w tym dziele budowy nowej Polski mają tu władze wojskowe.

— Ich naprawdę mądre i obywatelskie stanowisko doprowadziło do tego, że obok imponujących osiągnięć czysto wojskowych zdołano tu zrealizować prawdziwie twórczy entuzjazm pracy, budujący trwałe wartości gospodarcze i społeczne w znaczeniu ogólnie państwowym. To, co widziałem w Centralnym Okręgu Przemysłowym — jest nowym czynnikiem wiary w niepozyte siły narodu polskiego, a zarazem reakcją przeciwko wszelkiemu bezpłodnemu pesymizmowi.

Wyrażam więc moje pełne uznanie wszystkim tak licznym dziś i coraz liczniejszym współpracownikom i współtwórcom utrwalania potęgi Polski przez planową rozbudowę sił gospodarczych w Centralnym Okręgu Przemysłowym”.

Straszna katastrofa

TEHERAN. W Kermanszah, mieście leżącym na zachodnim pograniczu Iranu, runął skutkiem gwałtownej burzy gmach Karawanseraiu. 9 osób zostało zabitych na miejscu, a kilkanaście odniosło ciężkie obrażenia.

Samolot dla LOPP

Wczoraj odbyła się w Warszawie na lotnisku przy ul. Rakowieckiej uroczystość przekazania władzom LOPP pierwszego samolotu, ufundowanego przez młodzież żydowską.

Wywóz broni do Hiszpanii ma być dozwolony w St. Zjednoczonych

WASZYNGTON. Losy wniosku sen. Nye, domagające-

go się zniesienia zakazu wywozu broni do Hiszpanii będą ustalone po powrocie prezydenta Roosevelta do Waszyngtonu, czyli w połowie przyszłego tygodnia.

Prezydent Roosevelt ma się odnosić przychylnie do sprawy zniesienia zakazu ze względu, na to, że w tym wypadku można by podnieść ponownie sprawę ustawy o neutralności, która okazuje się coraz bardziej niezyciowa i sprzeczna z polityką zewnętrzną St. Zjednoczonych.

Mimo to prezydent podawał ma w wątpliwość skuteczność zniesienia zakazu wywozu broni ze względu na to, że flota gen. Franco może z łatwością przychwycić transporty broni wysłane drogą morską

Zbrojne bandy w Palestynie walczą z oddziałami wojskowymi

JEROZOLIMA. W centrum Palestyny oddziały wojskowe prowadzą dalsze operacje przeciwko zbrojnym bandom.

W pobliżu Karkur kilkunastu terrorystów odniosło rany w starciu z patrolami wojskowymi.

ni. W miejscowości Napluz zuciono dwie bomb.

Kolonia Sedzera została zaatakowana przez zbrojną bandę, lecz policja odparła atak, zabijając dwóch napastników.

W rejonie Tulkarem wykryto wielki skład broni i amunicji.

Sensacyjny wyrok w Berlinie

Hr. Wielopolska skazana na dożywotnie więzienie

W swoim czasie olbrzymią sensację wywołało nagłe zniknięcie popularnej w szerokich sferach towarzyskich, hr. Wielopolskiej. Poczęto snuć najrozmaitsze domysły, powstawały najbardziej zmyślnie plotki.

Wreszcie niby grom z jasnego nieba spadła wieść, że piękna hrabina została aresztowana przez władze niemieckie w chwili, gdy zamierzała przekroczyć granice Trzeciej Rzeszy.

Oczywiście, że zrazu nie dawano wiary tym wieściom, wreszcie przybrały one zdecydowanie oficjalny charakter i ostatecznie fakt aresztowania hrabiny nie podlegał już dyskusji.

Wkrótce po tym dowiedzieliśmy się, że rodzina hrabiny zwróciła się o pomoc do znanego adwokata warszawskiego. Adwokat wyjechał do Berlina, dla poczynienia wszelkich ko-

niecznych kroków. Po przyjeździe do Warszawy dowiedzieliśmy się znów, że sprawa nie przedstawia się groźnie, że proces wyświecił wszystko. I... wszystko ucichło.

Sprawa hr. Wielopolskiej zesłała ze szpalt pism, jedynie raz jeszcze zaalarmowano opinię, że hrabina Wielopolska przebywa w więzieniu w Moabitcie, gdzie oczekuje na proces oraz, że obrony Polki podjął

się adwokat niemiecki. I znów upłynęło kilka miesięcy.

I oto obecnie nadchodzi z Berlina wiadomość, że odbyła się tam rozprawa przeciw hr. Wielopolskiej i że po krótkim przebiegu zapadł wyrok, mocą którego hrabina została skazana na dożywotnie więzienie.

Dalszych szczegółów brak. Nie ulega jednak wątpliwości, że na tym sprawa hr. Wielopolskiej nie kończy się.

PEŁNA TABELA LOTERII Czwarta klasa -- 3-ci dzień ciągnięcia

I i II ciągnięcie GŁÓWNE WYGRANE

Stała dzenna wygrana zł. 5.000 padła na nr. 33076... Zł. 10.000 na nr-y: 61435 105978...

Wygrane po 250 zł

12 40 236 346 450 51 752 1007 164 242... 10007 8 143 81 401 514 78 969 11110...

95 149 56 356 467 671 732 84 939 66 7800... 177 213 339 70 442 55 524 44 769 31 856...

10055 442 925 11034 120 228 395 563... 727 12146 3 631 34 905 13221 41b 85/...

Zł. 2.000 na nr-y: 54161 70261 77245... 10866/ 114198 111332 143199 138237

Wygrane po 250 zł

21 155 49 7727 1003 993 413 34 55 62... 378 95 866 96 518 2317 40 59 455 835 6

Tajemnicze ucieczki przestępców

Władze ustaliły, że istniała specjalna organizacja, która zajmowała się przemycaaniem znanych kryminalistów do Czechosłowacji

Władze polskie stwierdziły, że od pewnego czasu wielu przestępców kryminalnych jak i komunistów poszukiwanych przez władze w jakiś tajemniczy sposób...

sob przy, dostając się do Czechosłowacji, unikając w ten sposób wymiaru sprawiedliwości. Ponadto stwierdzono, że wśród osób starających się o nielegalny...

wyjazd za granicę uwijają się różni specjaliści, którzy niejednokrotnie figurowali już w kartotekach policyjnych jako oszuści emigracyjni i „macherzy” paszportowi.

stępażący na terenie Warszawy, Łodzi, lub innego miasta na wiązwał kontakt z „pasażerem”, którego za umówionym znakiem posyłał do Cieszyna do restauracji Gengara. W restauracji „pasażer” wpłacał należność wahającą się od 20 do 100 zł., a w nocy Bobryk odstawił go na czeską stronę. Przy czym niejednokrotnie się zdarzało, że bagaż „pasażera” zginął.

Usiłował utopić żonę Przypadek uratował nieszczęśliwą

W Horodylowie wydarzył się niezwykle wypadek, który wywołał wielkie poruszenie wśród mieszkańców. Oto niejaki wieśniak Horczyn chciał utopić swoją żonę. Gdy błagania kcbiety nie odniosły skutku, po stanowała podstępem uwolnić się od śmierci. Poprosiła męża, aby pozwolił jej przed śmiercią wypowiedzieć się, przyrzekając...

że po spowiedzi da się utopić. Horczyn zgodził się na to, ale gdy po spowiedzi żona nie chciała się pożegnać ze światem, wpadł w taką wściekłość, że chwycił siekierę i usiłował zamordować żonę. Udało się jej jednak zbiec do sąsiadów i zaalarmować policję, która obecnie prowadzi dochodzenia w tej niezwyklej sprawie.

IV ciągnięcie GŁÓWNE WYGRANE

Stała dzenna wygrana zł. 20.000 padła na nr. 128437... Zł. 10.000 na nr. 12875... Zł. 5.000 na nr-y: 41556 100770 104312 154390

Usiłował utopić żonę odbędzie się przy drzwiach zamkniętych

W połowie maja przed Sądem Okręgowym w Toruniu będzie się toczyć proces przeciwko złoczyńcy Ludwikowi Neumanowi, właścicielowi mąjkiku Przewiek, który od szesnastu lat deprawował w swym majątku nieletnie dziewczęta.

Na rozprawę, która będzie trwała dwa dni, wezwano 30 świadków. Oskarżonego będą bronić adwokaci: Hofmokl-Ostrowski z Warszawy i Puciata z Torunia. Proces najprawdopodobniej będzie się toczył przy drzwiach zamkniętych.

CHOROBY PŁUC Gruzlica płuc jest nieublagana i co roku, nie robiąc różnicy dla płci, wieku i stanu, kosi miliony ludzi. Przy zwalczaniu chorób płucnych bronchitu uporczywego, męczącego kaszlu, grypy itp. stosują pp. lekarze BALSAM TRIKOLAN-AGE który, ułatwiając wydzielenie się płucnicy, wzmacnia organizm i samopoczucie chorego oraz powiększa wagę ciała i usuwa kaszel.

Losowanie Pożyczki Inwestycyjnej

Wczoraj, w trzecim dniu ciągnięcia 5 proc. Premiowej Pożyczki Inwestycyjnej wylosowa następujące premie: (kierwca licznka oznacza numer serii, druga numer obligacji).

- Po 500 zł. na nr.: 10-39 14-22 114-78 160-16 196-5 565 -6 676-22 685-22 741-5 947 -30 1002-25 1066-16 1172-22 1244-28 1264-39 1272-16 1252-5 1295-25 1450-25 1503 -16 1558-6 1590-28 1598-30 1811-5 1827-16 1930-16 2012 -39 2032-6 2036-22 2092-39 2088-5 2621-16 2692-39 2766 -39 2815-39 2865-30 2934-30 3075-28 3261-22 3567-25 3621-22 3769-30 3783-22 3836-6 3893-6 3911-16 4004 -16 4036-30 4069-6 4159-25 4327-39 45-16 4558-30 4633 -5 4645-30 4753-22 4825-5 5324-16 5371-16 5414-6 5417 -16 5428-22 5531-28 5625-57 -6 5537-3 5579-22 5584 5637 -3 5637-3 6042-16 6058-6 6145-39 620425 6207-3 6249-5 6314-6 6354-25 6397-6 6578-5 6622-16 6787-28 6809 -30 6810-16 6890-39 7058-22 7173-39 7356-39 736116 7367-5 7488-30 7516-30 7585 -4 7751-22 7788-28 7838-3 7939-25 7998-28 8123-30 8399-39 8426-5 8463-28 8474 -39 8634-28 8635-6 8702-30 8726-5 8766-39 8871-22 8945 -28 8978-5 9034-5 9048-22 9086-30 9086-6 9205-22 9296 -28 9308-6 9367-22 9474-6 9515-25 9745-30 9782-30 9804-39 9932-6 9945-5 10149 -6 10160-5 10282-28 10337-30 10378-16 10428-30 10460-25 10488-16 10551-25 10823-6 10978-39 10988-22 11270-30 11273-25 11424-25 11430-6 11650-22 11715-30 12175-5 12184-28 12262-5 12360-30 12487-16 12489-39 12590-25 12605-25 12784-6 12818-30 12857-39 12946-22 12979-25 12970-28 13025-25 13125-22 13157-5 13214-25 13304-28 13395-22 13610-30 13616-28 13668-39 13697-39 13784-28 13969-39 14008-22 14165-28 14177-22 14190-22 14309-16 14417-39 14426-5 14433-25 14489-5 14569-16 14555-25 14603-25 14640-6 14646-16 14795-5 14883-22 15216-22 15311-28 15344-28 15341-28 15626-6 15688-25 15735-28 15966-25 16007-22 16071-16 16119-6 16128-6 16145-39 16184-5 16201-39 16242-16 16307-25 16377-39 16457-6 16473-6 16677-25 16685-5 16690-6 16697-28 16780-39 16860-28 17524-22 17722-30 18134-16 18222-5 18350-25 18441-39 18577-5 18827-28 18977-30 19097-30 19224-25 19247-5 19320-30 19362-60 19605-6 19371-39 20016-28 20020-25 20047-28 20112-28 20197-30 20216-39 20251-25 20341-28 20365-28 20391-30 20496-28 20762-16 20795-16 20827-28 20883-22 21179-39 21249-25 21373-5 21454-6 21587-22 21618-25 21861-22 21881-25 22037-39 22043-16 22058-30 22131-6 22247-22 22403-30 22421-28 22490-25 22497-39 22514-39 22578-30 22605-25 22652-22 22764-16 22768-6 22885-28 22885-6 22885-22.

CODZIENNY CHERYS

Zawisł na szubienicy W poniedziałek rano kat Braun wykonał wyrok śmierci nad okrutnym zbrodniarzem, pod Grodnym Piotrem Rudzińskim, sprawcą potrójnego mordu w celach zysku w miejscowości Mosty. Wyrok wykonano na dziedzińcu więzienia grodzkiego. Zbrodniarz nie okazał skruchy przed śmiercią. Jest to piąty wyrok wykonany w tym roku.

Na froncie włosko-niemieckim bez zmiar

Mussolini liczy się ze słowami z uwagi na Londyn i Paryż

Oceniając wizytę Hitlera w Italii, stwierdzić należy, że nie zmieniła ona sytuacji politycznej w Europie.

Hitler złożył uroczyste oświadczenie w sprawie nietykalności granicy włosko-niemieckiej, mówił o wspólnej misji 121 milionów, podczas gdy Mussolini był znacznie bardziej wstrzemięźliwy, podkreślając tylko przyjaźń dwóch narodów.

Wbrew pogłoskom, nie podpisano nowej umowy, nie doszła również do skutku umowa wojskowa. Ze strony Mussoliniego ani razu nie padło słowo „sojusz”.

Włosi dbali o to, by wspierać przyjęcie na cześć Hitlera nie mogło zamącić stosunków z Anglią lub utrudnić rokowań z Francją. Wizyta rzymska dotychczas jednakże, że o Rzym — Berlin istnieje i została nadal utrzymana. Nie było jednak mowy o jej wzmocnieniu.

Stosunki między tymi dwoma państwami będą serdeczne, nie zapowiada powstania jakichś poważniejszych różnic zdań.

Odnosnie Morza Śródziemnego, Niemcy zgodziły się, że jest to żywotne zagadnienie dla Włoch, zaś Włosi ze swej strony uznali prawa niemieckie na Morzu Północnym i Bałtyckim.

Niemcy wyraziły gotowość uszanowania interesów włoskich w basenie naddunajskim i zapewniły, że interesy gospodarcze Włoch, w związku z przyłączeniem Austrii do Niemiec nie zostaną narazone na szwank.

Chodzi tutaj o port Triest, przez który kierowała Austria swój eksport. Zagadnienie to rozważane będzie na specjalnej konferencji w najbliższym czasie.

Wreszcie w sprawach bałkańskich oba państwa zgodziły się na podział wpływów, by interesy ich nie krzyżowały się.

Jak wynika z doniesień telegraficznych Mussolini doradzał dalej Hitlerowi, by zachował umiar odnośnie Czechosłowacji.

Zagadnienie Czechosłowacji staje się z dnia na dzień coraz bardziej drażliwe. Berlin, jak

się zdaje, nie chce w ogóle słyszeć o interwencji Anglii, dając do zrozumienia, że sprawa Niemców sudeckich winna być załatwiona li tylko przez Pragę.

Rząd czechosłowacki ogłosił uspakajający komunikat, w którym oświadcza, że przedstawiciele Francji i Anglii udzielali tylko rządowi praskiemu przyjacielskich rad.

Krązą pogłoski, że Mussolini wysuwa projekt przekształcenia Czechosłowacji w państwo kan tonalne na wzór Szwajcarii, pod opieką wielkich mocarstw.

Podobno francuski minister spraw zagranicznych Bonnet konferował w sprawie Czechosłowacji z ambasadorem R. P. w Paryżu Łukasiewiczem, in-

formując się o stanowisko Polski.

Nacisk niemiecki na Pragę nie zmniejsza się ani na chwilę. W ostatnich dniach jeszcze mniejszość węgierska wystąpiła z ostrym atakiem na rząd praski.

Stoimy więc wobec niespodzianek, których treści obecnie odgadnąć nie można.

Reumatykom
szczególnie dają się we znaki nagłe i częste zmiany pogody. Bóle reumatyczne i artretyczne usmierza Togonal. Tabletki Togonal stosowane w dawkach po 2 do 3 tabletek 3 razy dziennie przynoszą ulgę w tych cierpieniach.

„Jak mamy wisieć, to razem”

Rewelacyjne oświadczenie b. dyrektora departamentu -- Zabawne incydenty w czasie rozprawy przeciw Michalskiemu i Ildzikowskiemu

Wczorajszy dzień procesu Michalskiego stał pod znakiem „pożyczek”, zaciąganych przez Michalskiego u różnych osób, a prawie w całości dotąd nie zwróconych.

Na wstępie sąd przesłuchał b. urzędnika skarbowego Lewandowskiego, którego zeznania wydają korzystnie dla Michalskiego.

Obrońca Michalskiego adw. Hecht zadaje pytania odnośnie stosunku służbowego między dyr. dep. Koszko a jego zastępcą Michalskim.

Jak wiadomo, akt oskarżenia wskazuje, iż Michalski bez oglądania się na okólniki dążył do zagarnięcia władzy nad departamentem.

Tu Lewandowski ustala, że stosunki między dyrektorem i stałym zastępcą były dobre, że dyr. Koszko często szukał rady Michalskiego, a pewnego razu nawet doszło do oryginalnej sceny.

Dyr. Koszko podpisał jakąś decyzję i wezwał Michalskiego prosząc, aby też decyzję podpisał.

Dyr. Koszko odezwał się nawet żartobliwie:

— Jak mamy wisieć, to razem.

Bardzo charakterystyczne były zeznania św. Kraczkiewicza, plenipotenta hr. Branickiego. Dyr. Michalski pożyczył sumę 20.000 zł., z której właściwie dotąd nie zwrócił nawet drobnej części. Pożyczka miała być udzielona dla „Frambola”. Zarząd dóbr hr. Branickiego prowadził na terenie Ministerstwa Skarbu sprawę podatkową.

Prok. Marcinkowski zapytuje:

— Czy nie traktował pan tej sumy jako procentu dla Michalskiego?

Świadek: nie.

Adw. Hecht: — A czy w ogóle odważyłby się pan dać urzędnikowi procent za załatwienie sprawy podatkowej.

Św. Kraczkiewicz (po namyśle)... sam bym nie dał, ale poszukałbym pośrednika.

Adw. Hecht (zdumiony): A ile gotów byłby pan dać?

Św. Kraczkiewicz: Zależałoby to od okoliczności. W danym wypadku nasza sprawa podatkowa była bezsporna i wydatek taki nie miałby sensu.

Z dalszych pytań okazuje się, że św. Kraczkiewicz zajmował wysokie stanowisko w administracji, był bowiem wicewojewodą, jednakże po ataku, jakiego doznał w 1931 r., osłabła mu pamięć.

Następni z kolei świadkowie to właściciele i dyrektorzy noc-

nej restauracji „Oaza”, która przed zlikwidowaniem zalegała z podatkami.

Dyr. „Oazy” Pawłowski do pomógł Michalskiemu do dyskontowania jego weksli na sumę 10.000, zyrując je zresztą.

To zdaniem świadka, nie wpłynęło na ustosunkowanie się władz skarbowych do kłopotów finansowych „Oazy”. Michalski odmówił za drugim ra-

zem rozmowy z dyr. Pawłowskim. Św. Pawłowski zeznaje, że był u dyr. Koszki, uskarżał się na niemożliwość zapłacenia podatków i groźbę egzekucji.

Dyr. Koszko miał powiedzieć: „Przecież stołków wam nie zabiorę, bo na czym bym u was siedział”.

Tak więc dość jednostajne kwestie „pożyczkowe” Michalskiego są przerywane zabawnymi scenami.

DINOL PLYN — PRZY POCENIU PACH od POTU PROSZEK PRZY POCENIU NÓG

Milion rubli za projekty Aresztowanie dygnitarzy sowieckich

MOSKWA. Dyrektor państwowego wydawnictwa literackiego (Goslitzdat) Wakoriakow i główny buchalter Sarkunow zostali oskarżeni o trwonienie pieniędzy państwowych.

Sledztwo pierwiastkowe ustaliło, że Nakoriakow i Garkunow wypłacali większe sumy literatom tytułem awansów na projektowane utwory.

W roku ubiegłym wypłacono poza budżetem przeszło 500 tysięcy rubli, a wydatki na nieopublikowane utwory wyniosły prawie milion rubli.

Pies uratował 3 osoby

podczas groźnego pożaru

W Strazewie pod Bydgoszczą w mieszkaniu rolnika Jana Nowakowskiego spali na poddaszu dwaj synowie gospodarza i parobek. Wieczorem mocno napalili w piecu i w czasie snu ulegli zaccadzeniu. Zaczadzony parobek zerwał się ze snu i starał się dojść do drzwi, aby je otworzyć. Stracił jednak

przytomność i zwałił się na podłogę.

W pewnej chwili pies rolnika wiedziony jak gdyby jakimś instynktem, zaczął przeraźliwie wyc, czym zbudził Nowakowskiego. Rolnik przypuszczając, że w gospodarstwie są złodzieje, udał się na poddasze, aby zbudzić parobka. Wszedłszy

do izby natknął się przy drzwiach na omdlałego parobka, a w łóżku ujrzał swych dwóch synów nie dających znać ku życia. Pokój był napełniony wonią czadu.

Dzięki natychmiastowemu wezwaniu lekarza z Bydgoszczy zatrutych czadem udało się przywrócić do życia.

Krwawa tragedia małżeńska

W stanie silnego rozstroju nerwowego zadał żonie kilka ciosów tasakiem, po czym powiesił się na pasku

W Będzinie rozegrała się krwawa tragedia małżeńska. Dróżnik kolejowy, Martin Skuzza, będąc w stanie silnego rozstroju nerwowego, zadał swej żonie, Katarzynie kilka ciosów tasakiem w głowę i ręce, a po dokonaniu tego krwawego czy-

nu powiesił się na pasku. Skuzowa w stanie ciężkim przewieziona do powiatowego szpitala w Będzinie.

W toku dochodzeń ustalono, że Skuzowie bardzo się kochali i żyli w dostatku. Motywów tragedii nie zdołano ujawnić. Również i od Skuzowej, która wróciła do przytomności, nie można na razie wiele się dowiedzieć. Podczas przesłuchania zeznała, że dokładnie nie przypomina sobie przebiegu krwawej

tragedii. Pamięta tylko że doszło do sprzeczki i w pewnej chwili mąż chwycił tasak i zaczął zadawać jej nim ciosy. Co było dalej, nie pamięta.

Ponadto zeznała, że mąż jej był dobrym człowiekiem, lecz bardzo nerwowym. W ubiegłym roku, mniej więcej w tym samym czasie, wpadł w silną depresję i pod wpływem szału usiłował zdemolować mieszkanie. W porę jednak temu przeszkodzono.

PROSZKI
WŁOŚCIWY NERWOWY

Kogutek

ZASTOSOWANIE:
GRYPY, PRZEZIEBIENIE BÓLE GŁOWY, ZĘBÓW, itp.

ŁADAJĄC ORYGINALNYCH PROSZKÓW z MARKĄ „KOGUTEK”
PATRZCIE JAKIE PROSZKI WAM DAJA
BYĆ ZA JAK NAJLADNIEJMIENIĄ

ZABAJCIE PROSZKÓW „MICRINO-NERWOSIN”
TYLKO W NOWYM OPAKOWANIU

TORBKACH Higieniczny

Depeszę do Stalina z obietnicami wysłali kolejarze sowieccy

MOSKWA. Na zebraniu aktywu partyjnego Ludowego Komisariatu Kolei, w którym wziął również udział i kierownik tego resortu Kaganowicz, stwierdzono, że kolejarze pracują źle i że przede wszystkim nastąpiło pogorszenie w pracy sztabu transportów.

Dyscyplina pracy osłabła i została naruszona zasada jednostopniowego kierownictwa. Zebrani powzięli decyzję o

dalszym tępieniu wrogów ludu i wysłali holdowniczą depeszę do Stalina, w której obiecują uszczelnienie i naprawienie wszystkich błędów i niedociągnięć.

Przypomnieć należy, że w lipcu ub. r. z okazji wszechzwiązkowego zjazdu kolejarzy dali oni obietnicę należytego przygotowania się do sezonu zimowego, lecz obietnicy tej, jak sami stwierdzają, nie dotrzy-

Z popiołów spalonych zwłok robotnicy wydobywali złoto

TOKIO. Policja aresztowała około stu robotników, zatrudnionych w krematorium tokijskim, którzy z popiołów spalonych zwłok wydobywali złoto, pochodzące z klejnotów i

złotych zębów palonych zwłok. Aresztowani postępowali w ten sposób od ostatniego trzęsienia ziemi. Według obliczeń policji wartość złota zdobytego w ten sposób sięga sumy pół miliona jenów.

RADIO

WARSZAWA I (Raszyn) WTOREK, dn. 10.V.1938 r.

6.15 Pieśń „Kiedy rano wstają zorze”; 6.20 Gimnastyka; 6.30 Muzyka (płyty); 7.00 Dziennik poranny; 7.15 Muzyka (płyty); 8.00 Audycja dla szkół; 8.10-11.00 Przerwa; 11.00 Audycja dla poborowych; 11.15 Audycja dla szkół; 11.40 Fragmenty z koncertów fletowych; 12.05 Audycja południowa; 13.00-13.30 Przerwa; 13.30 Wiadomości gospodarcze; 13.45 „Zagadki Rozgośni Wileńskiej”; 14.00 „Jędrzej Śniadecki” — (w setną rocznicę zgonu); 14.10 Mickiewicz i Maryla w Bolcienicach — felieton; 17.25-17.30 Przerwa; 17.30 „Polskie pieśni o wiosnie i miłości”; 19.10 Wiadomości sportowe; 19.20 Skrzynka techniczna; 19.35-18.45 Program na jutro; 18.45 Audycja dla wsi; 19.10 „Powieść czy reportaż” — dialog literacki — w oprac. Wacława Rogowicza; 19.40 Pogadanka aktualna; 19.50 „Kalejdoskop”; 20.45 Dziennik wieczorny; 20.55 Pogadanka aktualna; 21.00 Koncert symfoniczny; 22.00 Muzyka taneczna.

WARSZAWA II (Mokotów)

19.00 Koncert rozrywkowy (płyty); 14.00 Parę informacji; 14.05-14.10 Program na jutro; 14.10 Muzyka taneczna; 15.00 Pogadanka aktualna; 15.10 Wiadomości sportowe; 15.15 Zespół salonowy; 16.15-18.00 Przerwa; 18.00 Formy i rodzaje twórczości wielkich kompozytorów; 19.00 Muzyka lekka (płyty); 19.55 Życie kulturalne stolicy; 20.00-22.00 Przerwa; 22.00 „Wspomnienia o katarwncę”; 22.15 Muzyka taneczna (płyty); 23.05 Współczesna muzyka francuska

Z. KAMINSKA

dziewczyna do wszystkiego

niezwykłe dzieje pięknej dziewczyny na wielkomijskim bruku

Oszłomił mnie po prostu swoim zachowaniem się.

A mówiąc prawdę, ile jest przyjemności, kiedy człowiek może zapomnieć o smutnej rzeczywistości i poddać się złudzeniu, że jest inny, że inaczej żyje..

Cóż, kiedy zamknęłam za sobą drzwi, jakby kamień ciężki przywalił mi piersi.

Czułam, że postąpiłam źle, nie powiedziawszy mu prawdy! Naraziłam go przecież na wielkie niebezpieczeństwo. Staralam się przekonać siebie, że przecież tutaj Józek nie zrobi mi jeszcze krzywdy, że jeszcze mam czas, że w ostateczności własnymi rękami zasłonię go, że nie pozwolę go nawet okraść, że zdradzę Józka, pójdę razem z nim do więzienia, a mojemu małemu (jakoś go tak nazywałam w myśli), nie pozwolę zrobić najmniejszej krzywdy!

Położyłam się soać nieco spokojniejsza. Nie zasnęłam od razu. Słyszałam, jak wybiła godzina pierwsza, a po tym druga w nocy. Obudziłam się około siódmej.

Zdziwiłam się, że Józka nie ma w sąsiednim numerze.

Zimny dreszcz przebiegł przez moje ciało. Zerwałam się na równe nogi.

— Nic innego — pomyślałam przerażona, — tylko Józek okradł mojego Francuzika i uciekł... Może go nawet zamordował!...

Ledwie zdołałam jako tako nałożyć szlafroczek tak mi drżały ręce. Pobiegłam natychmiast do numeru pana Karola.

Pukam, nikt się nie odzywał. Nie mogłam ustać na nogach! Słabo mi się zrobiło.

Byłam pewna, że to już koniec! Już się stało!

— Uciekać? Czy zostać? Co robić? — myślałam przerażona.

Trzymała się klamki prawie nieprzytomna, na pół żywa.

I nie wiem, co by się ze mną stało, czy bym nie zrobiła jakiego głupstwa, gdyby nie nasunął się jakiś służący, który powiedział do mnie grzecznie:

— Pan z tego numeru wyszedł na dół po papierosa, zdaje się!

Ledwie to powiedział, kiedy zjawił się w korytarzu pan Karol.

— Pani już wstała? — spytał. — To się trochę spóźniłam!

— Pan jest! — zawołałam nieswoim głosem, nie zwracając uwagi na to, że mówi o jakimś spóźnieniu.

— Chciałam, by po przebudzeniu się pani pierwszy jej spojrzynine padło na te kwiaty! — wskazał

ręką na wspaniały bukiet, który za nim niósł chłopiec hotelowy.

— Zyje! Nic się nie stało! — to była moja myśl! Nawet nie zdobyłam się na słowo podziękowania za kwiaty.

— Ale co pani jest? — zaniepokoił się pan Karol. Musiałam być strasznie blada.

— Nie, nic... Nie wiem, gdzie jest mój brat — powiedziałam. — Nie widzę go w jego numerze. Czyżby nie wrócił?

Wtedy i pan Karol się zaniepokoił.

— Jeszcze nie wrócił? — Czy pani dobrze sprawdziła?

Wszedł ze mną do numeru Józka.

— Łóżko nie ruszone! — stwierdził.

Ze też tego nie zauważyłam i niepotrzebnie się tylko tak strasznie zdenerwowałam. Nie niepokoiłam się wcale o Józka! Cóż mnie obchodzi, że go nie ma! A niechby przepadł całkiem! — pomyślałam sobie.

Pan Karol zaczął wypytywać służbę, czy nie widziała Józka. Nie wiele tego słuchałam. Musiałam najpierw ochłonąć z przerażenia, opanować się i nie pokazać po sobie radości z powodu tego, że patrzyłam na mojego Francuzika! — Zdrowego i całego!

Pan Karol raczej niepokoił się o Józka, a nie ja. Powiedziałam mu wreszcie:

— Poczekajmy cierpliwie. Na pewno wrócił! Pewnie zasiedział się gdzieś!

A w duchu pomyślałam:

— Złego diabli nie wezmą! Na pewno zapił się albo zalajdaczyl!

Byłam zupełnie spokojna. Razem z Francuzikiem zjedliśmy śniadanie. Musiałam nawet trochę udawać niepokój, bo dziwił się, że ja tak nie martwię się o brata!

O dwunastej, kiedy Józka ciągle nie było, pan Karol powiedział do mnie:

— To staje się niepokojące. Musimy dać znać policji!

Kiedy to powiedział dopiero zaniepokoiłam się naprawdę! Tego mi było jeszcze potrzeba. Policja zacznie badać, dopytywać się i... kto wie, co się stać może!

Powiedziałam więc spokojnie:

— Nie trzeba alarmować policji. Znam swojego brata i wiem, że ma różne fantazje.. Już nie raz jeden przepadał na kilka dni i wracał..

— Jakto? — dziwił się pan Karol. — I tak zostawiał panią samą bez opieki?

Nic na to nie odpowiedziałam.

Wreszcie i ja też zaczęłam się dziwić, co się mogło stać z Józkiem. Nie bałam się o niego. Nie plakałabym po nim, gdyby zginął. Byłam jednak zaprzęgnięta myślą, co mam zrobić teraz.

I uplanowałam sobie. Może źle postąpiłam, ale chciałam ratować mojego Francuzika i siebie.

Kiedy już zapadł wieczór, a Józka nie było, mój Francuzik coraz częściej zaczął wspominać o policji.

— Nie można tak tego zostawić — powtarzał. — Może wpadł w ręce jakich portowych opryszków. W każdym porcie dosyć jest różnych złych ludzi. Nie chcę przypuszczać nic złego, ale... nie możemy tak czekać z założonymi rękami!

Widziałam, że jest coraz bardziej zdziwiony moim spokojem, choć starałam się okazać zmartwienie z powodu zaginięcia Józka.

Wreszcie czułam, że nie utrzymam w spokoju pana Karola, póki czego nie wymyślę. Nie mogłam dopuścić do tego, by dał znać policji. Obawiałam się, że to dla mnie źle się skończy.

Siedzieliśmy w hallu coraz spoglądając na drzwi i przyglądając się każdemu wchodzącemu.

Zdenerwowała mnie to w końcu. Bolała mnie już głowa od ciągłego jej wykręcania i oczy od wypatrywania. Żeby nawet czekać na kogoś zupełnie obcego tak długo, to by się człowiek znużył. Powiedziałam do pana Karola:

— Ja już nie mam siły tu wyczekiwać. Przejdźmy do naszych pokojów... Chciałam też panu coś wyznać.

Poszliśmy.

Widziałam, że nieco krępuje się naszym sam na sam. Siadł niedaleko drzwi na krześle.

A ja zdobyłam się wreszcie na odwagę. Jeszcze nigdy nie płynęły mi tak łatwo obce francuskie słowa jak wówczas. Aż się sama sobie po tym dziwiłam.

(Dalszy ciąg jutro).

LECH MUSZYŃSKI

COPYRIGHT BY BULL

DEMON TORU

PAMIĘTNIK KONIA WYŚCIGOWEGO

3

We wrześniu, gdy nastały chłodne noce i trawa zaczęła żółknąć, na farmę przyjechała córka pułkownika. Słyszałem o niej często, ale nie widziałem jej jeszcze. Była w szkole przez cały ten czas, gdy podraszałem. Pułkownik nazywał ją „dziecin ko”. Inni mówili do niej „panno Jadziu”. Gdy mnie po raz pierwszy zobaczyła, powiedziała:

— Och, I-ki to miły żrebek. Ale dlaczego ma taką smutną minę?

Pierwszy raz ktoś pochwalił mnie. Ale pułkownik zaraz do ciał córce:

— Jak widzę, nie warto było wydawać pieniędzy na te twoje szkoły i naukę.

Ten żrebek nie jest wart nawet tej trawy, którą zjada. Po patrz tylko na jego nogi.

— To nic nie szkodzi — powiedziała nanna Jadzia, że są krzywe? Czy nie pamiętasz, tatuś, że ja sama też miałam krzywe nogi, gdy byłam mała. A te raz są przecież wcale niebrzydkie, prawda?

Jestem nieznośną i parozumiałą dziewczyną — odpowiedział

pułkownik, śmiejąc się, ale muszę przyznać, że masz rację!...

Odjechali pogwizdując wesoło. A ja?... Ja zrozumiałem, że znalazłem wreszcie przyjaciela.

ROZDZIAŁ III.

PRZYJACIEL DEMONA

Panna Jadzia nie wróciła już do szkoły. Prawie zawsze towarzyszyła teraz pułkownikowi, gdy przychodził na paddok. Czasami przynosiła mi jabłko. Nie spuszczałem z niej wtedy oczu. Lubilem jej włosy — pachniała jak młoda koniczyna. Lubilem, gdy miękka jej ręka gładziła moją szyję i nozdrza.

Czasami przychodził z nią jeździec, który nazywał się Jack. Nie wyglądał tak, jak inni ludzie na farmie. Miało się wrażenie, że wyszedł prosto spod szcztolki ma ztalera.

Miałem wtedy prawie dwa lata. Matkę widywałem nader rzadko, gdyż w tym czasie była żrebna. Tej wiosny urodziło się sześć żrebiąt. Jedno z nich było moją siostrą. Ale matka nie wspominała i o mnie. Przychodziła często do kłoni, i stała się dla mnie najważniejszą sprawą. Pe-

wnego razu powiedziała mi:

— Słyszałam jak stajenni mówili, że pułkownik potrzebuje więcej ze sumy pieniędzy. Zdziwił mi się, że ci ludzie wciąż tylko gonią za pieniędzmi. My, konie, chcemy tylko biegać i wvgrzywać, ale ludzie walczą tylko o brzęczącą monetę. Mówią, że pułkownik znów montuje własną stajnię wyścigową. Ma nadzieję, że w ten sposób dojdzie do pieniędzy. Obawiam się, że teraz skończą się spokojne czasy na farmie.

W kilka dni po tym, wczesnym rankiem, gdy biegałem jak zwykle na starym torze, ot tak, dla zabawy, spostrzegłem starego Sama, który bacnie mi się przyglądał. Gdy po śniadaniu przyszedł na dolne pastwisko z pułkownikiem i nanną Jadzią, śmiał się i mówił:

— Tak, panie. Nasz Demon sam daje sobie wzorowy trening. Sam, bez niczyjej pomocy. Przez cały moje życie nie widziałem nigdy czegoś podobnego.

Zaniepokoiłem się. Czyżbym zrobił coś złego? Ale pułkownik powiedział:

— Dobrze. Niech Jimmy go osioła i zobaczymy, co potrafi. Może rzeczywiście potrafi biegać mimo swoich krzywych nóg.

Jimmy był naszym jeźdźcem. Nazywał się właściwie Jimmy MacNeil i był trochę słynnym na całym świecie dżokejem.

— Kombinatorzy stajenni wy-

kończyli go — mówiła mi moja matka. — Nie mogli go przekupić, więc postanowili pozbyć się sto pniowo niewygodnego im czło wieka. Ludzie przeważnie tak postępują. Nie wiem wiele o tej sprawie, ale przypuszczam, że nie powinno się zadziwiać z nimi. Jimmy przestał wygrywać. Nie udawało mu się dosłownie nic. Konie jego przewożyły za wsze z tyłu. Teraz zadowolony jest z znalazł tu pracę, jako chłopiec stajenny. Ale i dziś jest jeszcze doskonałym jeźdźcem. Gdy ciebie dosiędzie, wtedy dopiero zrozumiesz, co warta jest lekka ręka dżokeja.

Nałożono mi siodło — po raz pierwszy w moim życiu. — Był październik. Pułkownik był zdania, że wczesne ujeżdżanie nie dawało dobrych wyników. Ja miałem już wiek odpowiedni.

Gdy Jimmy wsiadł: a mnie po raz pierwszy, miałem wielką ochotę zrzucić go z siodła. Ale był tak lekki, jego ręce tak miękko i łagodnie trzymały cugle, że w końcu zapomniałem o swych kaprysach. Ruszyliśmy, gdy Jimmy skracał cugle, by mnie rowstrzymać, chciałem za wszelką cenę oswoić go. Ale jakoś to poszło. Pułkownik czekał i patrzył z zainteresowaniem. Gdy wracaliśmy i Jimmy oddał mnie chłopcu, słyszałem, jak mówił:

— Cóż, biegnie brzydko, ale jest przemyśle, umie biegać, i co najważniejsze, chce biegać. To że uda ci się zrobić z niego war-

tościowego konika.

Tej nocy „Arcyksiążę” przyszedł do mego paddoku. Był bardzo zły na mnie:

— Widziałem cię dziś na torze — powiedział. Po co się tak starasz? Przecież od razu wezmą cię do treningu.

Powiedziałam mu, że chcę biegać ze sprawa mi to przyjemność.

— Taaaak, — odparł z przekąsem, — sprawa ci to przyjemność?... Poczekaj więc, aż pięknie ci kopyto, albo gdy nogą twoją zaczniesz „grzać”. Poczeka, aż dostaniesz się do takiej stajni, w której zagonią cię na śmierć. Lepiej nie zwracaj sobie tym wszystkim głowy. Bądź rozsądny. Niech inni się męczą.

Mój kompan stajenny Gladiator od tego jednak dnia odnosił się do mnie z większym szacunkiem. Wiedział, że Jimmy MacNeil lubi mnie. Nie przestawał jednak drwić z moich krzywych nóg:

Tej zimy opiekowano się nasmi bardzo troskliwie. Nie tylko Gladiator, ale mną i kilkoma innymi końmi. Pewnej nocy usłyszałem, jak stary Sam mówił do Jimmiego:

— Możesz być tego zupełnie pewny. Pułkownik wraca na tor. Ma nadzieję, że Gladiator postawi go na nogi. Początkowo będącym startowali w Fairdown, a potem w... (Dalszy ciąg jutro)

POMADKI DO UST SZACHA

Kalendarz dnia

WTOREK

Izydora, rolnika, Antonina. Słowiański: Ciernimira. Słońca wsch. 3.51, 15.10, zach. 1.54. Ksężyc zach. 19.15.

KRONIKA HISTORYCZNA:

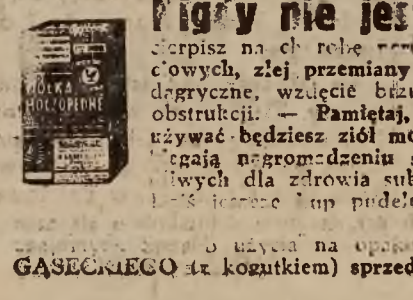
997 Bolesław Chrobry wykupuje z rąk Prusaków zwłoki zamord. św. Wojciecha. 1034 Śmierć Mieczysława II Gnuśnego. 1667 Zgon Marii Ludwiki, żony Jana Kazim. 1808 Traktat zw. 'konwencja bajońska' między Napoleonem a królem saskim. 1871 Zawarcie pokoju między Francją a Niemcami. 1887 Zmarł w Turcji dyktator M. Langiewicz. PRZYSŁOWIA LUDOWE: Święty Izidor wołkami orze, A kto go prosi, to mu pomoże. CIEKAWY WIADOMOŚCI: Najwyższą górą na świecie jest Mont Everest w Azji wysokości 8.882 m. RADY PRAKTYCZNE: Ziółka podnicające: Macierzanka, Mięta, Rozmaryn.

Na małej wokandzie...

Skarga do prokuratora czyli: O rondlach i mężczyznach

(A. E.) — Malzonka nie skrzywdziła — skarżył się pan Szczepan Firus przyjacielowi. — Garkiem nie przysła sporo razy i w ogóle facjate mi skula na ciemny bordo. Co mam robić tera? — Skargę pisz do prokuratora. — Kiedy nie umiem! — To ci podyktuje. Pan Szczepan zastosował się do rady przyjaciela i posłusznie napisał pod jego dyktando następującą skargę: „Do Wielmożnego Pana Prokuratora. Nie dłuż w nosie, jak piszesz. Ponieważ że wczoraj wróciłem późno do domu, więc moja żona Katarzyna powiedziała, że nie jeszcze kiedy za te spóźnienie na drobne kawalki rozzerwie. Na to jej odpowiedziałem przynajmniej będę miał rozrywkę. Wtedy ją zła krew załala i zaczęła we mnie garkamy rzucać, a także samo nocem naszym p.s.z byku co się wstę...

Figury nie jest zapóźno myśleć o zdrowiu tym bardziej jeżeli cierpisz na choroby nerek, pęcherza, wątroby, kamieni żółciowych, zlej przemiany materii, na bóle artretyczne czy podobne, wzdęcie żołądka, odbijanie się lub skłonności do obstrukcji. — Pamiętaj, że nigdy nie będzie zapóźno, o ile używać będziesz ziół moczopędnych „DIUROŁ” które zapobiegają nagromadzeniu się kwasu moczowego i innych szkodliwych dla zdrowia substancji, zatrzymujących się w organizmie. — Wskazane jest używać „DIUROŁ” a gdy przebieg choroby jest ciężki, używać na oparciu analitycznym ZIOŁA „DIUROŁ” GASECNEGO (z kognitkiem) sprzedawane w aptekach i składach aptecznych.

W aucie przeznaczonym dla trędowatych przemytnicy przewozili futra i brylanty

Przypadkowa katastrofa samochodu przyczyniła się do zamaskowania bandy

Władzom chilijskim udało się przy wydatnej współpracy policji argentyńskiej wykryć bandę przemytników i złodziei, która w wyrafinowany sposób przewoziła bez cła towary przez granicę. Specjalne auto, które co pewien czas wywoziło trędowatych z Santiago de Chile do leprozorium w San Juan, znajdującym się w małym miasteczku argentyńskim w pobliżu granicy chilijskiej, uległo przed pewnym czasem katastrofie. Na ostrym zakręcie wóz runął do rowu i szofer poniósł śmierć na miejscu. Nie było jednak śladu po chorym. Władze sądziły, że trędowaty cudem uniknął śmierci i zbiegł. Zwróciły się więc do profesora Borrego, który wysyłał trędowatych do leprozorium z prośbą — aby podał personalie zbiegłego. Okazało się wówczas, że lekarz od grudnia ub. roku nie wysłał do leprozorium ani jednego chorego. Sprawa ta wydała się mocno podejrzana władzom celnym, albowiem od tego czasu żółtoczerwone auto kilka razy przekroczyło granicę. Podczas przejazdu auta dla trędowatych przez granicę celnicy, wskutek grożącego niebezpieczeństwa zarażenia się chorobą, nie przeprowadzali rewizji w woźce, przepuszczając je wolno przez granicę. Władze chilijskie nawiązały kontakt z władzami argentyńskimi, starając się przede wszystkim ustalić trasę, jaką przebywało auto. Wkrótce ustalono, że autor skręcało z głównej szosy prowadzącej do San Juan i zatrzymywało się przy domku pewnego uczonego, który od lat

badał rzekomo bakterie trądu, chcąc je wychować na sztucznych pożywkach, aby w ten sposób ustalić nowe metody leczenia tej strasznej choroby. Policja przeprowadziła rewizję w domu „uczonego” i odkryła w komfortowo urządzonych piwnicach składy towarów, które nie miały nic wspólnego z trądem. Dzięki znalezieniu kom-

promitującej korespondencji — wpadło się na trop wyrafowanej bandy przemytników i złodziei, która systematycznie wykorzystywała auto dla trędowatych dla swych przestępczych celów. Szofer auta był przekupiony i gdy nażądał przewieźć skradzione przedmioty lub towary, szczególnie futra i klejnoty, bez cła przez granicę,

wzywano szófera i zawiadomiano odpowiedni urząd celny, że przez granicę przewiezie się w aucie trędowatego. W czasie katastrofy auto było puste, ponieważ miało dopiero w drodze powrotnej przewieźć transport futer nurkowych. „Uczony” i jego współpracownicy, których wydał, staną wkrótce przed sądem.

Advertisement for 'Shirley' soap featuring a woman's face and the text 'używajcie mydła SHIRLEY'.

Dzieje tornistra żołnierskiego od czasów napoleońskich do chwili obecnej

W związku z wiadomością, że niemieccy żołnierze nie będą musieli dźwigać na plecach ciężkich tornistrów, które podczas marszów piechoty będzie się wozić na wózkach, gazety paryskie podają dzieje tornistra żołnierskiego. Do Napoleona tornister był miękki i przypominał worek. Mocno nabity, silnie uwierał żołnierza i krępował swobodę jego ruchów. Zwykły żołnierz Choldet, widocznie wielki wygodniś, wsadził pewnego dnia w swój tornister drewnianą deseczkę i tornister dzięki temu przybrał kształt pudełka. W tym tornistrze Choldet przybył na rewii. Pierwszą konsekwencją pomysłowości żołnierza było to, że podoficer skazał go za tornister, który krańcowo różnił się od tornistrów jego kolegów, na cztery dni „ścisłego” o „Jebie i wodzie, a następnie rozkazał wrócić mu do szeregu. A gdy podczas rewii zatrzymał się przed nim pułkownik żołnierski, wynalazca był przekonany, że pójdzie do aresztu nie tylko na cztery dni, lecz na miesiąc. Pułkownik jednakże kazał mu tylko odwrócić się i po rewii zameldować się u niego. Tornister Choldeta wywołał sensację wśród oficerów zebranych u pułkownika. Nowym wynalazkiem zainteresował się gene-

ral dywizji, a przez niego i sam Napoleon. I wkrótce cesarz wydał rozkaz, aby zaopatrzyć całą armię w tornistry nowego typu, których ciężar spada na plecy żołnierskie, nie obciążając mu przy tym krzyża. W ciągu stu lat istniał tornister tego typu. Zrobił on wspaniałą karierę i zdobył cały świat. Z czasem korespondenci z niego nie tylko żołnierze, lecz również dzieci szkolne, które nosiły w nich książki i zeszyty. W cztery oczy Intymne rozmowy z naszymi Czytelnikami Pomoc d'a anie'skiej „Szatanki” P. IRKA T. donosi nam: „Chociaż jestem jeszcze młody, już się jednak zakochałam. Pokochałam pierwszą wielką miłością mojego krewnego Janka M. Jest też jeszcze bardzo młody. Byliśmy ubiegłego lata razem na letnisku. Bywał u mnie często, tańczyłam z nim nie mało i zdawało mi się, że on mnie też kocha, chociaż mi tego nie wyznał. Teraz mniej u mnie bywa, a i ja nie mogę u niego częściej bywać, bo po pierwsze nie wypada, a po drugie czas nie pozwala. Wiem, że jest wobec mnie bardzo nieśmiały. Co zrobić, żeby go ośmielić? Jak pozyskać jego miłość? Za bardzo „ośmielać” młodzieńców nie należy, bo to bywa niebezpieczne. Jeżeli jest aż tak nieśmiały, że

obawia się powiedzieć słowo „kocham”, to niech Pani zdoła się na odwagę pierwsza. Po prostu należy jakoś się zobaczyć, porozmawiać ze sobą i wyjaśnić sytuację. Wtedy się okaże, czy jest miłość wzajemna, czy nie. Jeżeli jest, to chwala Bogu, a jeżeli nie, to przepadło. „Pozyskiwanie miłości” jest w ogóle niemożliwością. Miłość albo jest albo jej nie ma. Można tylko miłość posiadając stracić, ale nie posiadanej „zyskać” nie sposób. „SZATANKA ARYSA” z WOLOMINA opowiada nam: „Jadąc z Warszawy do Wołomina, wsiadłam do przedziału, w którym w oknie stał wysoki szczupły pan o ciemnej czuprynie i jasnych oczach, ubrany czarno. Z chwilą ruszenia pociągu odszedł od okna i usiadł nawprost mnie. Dopóki mógł mi w paru drobniaczkach, za co mu podziękowałam. Od czasu do czasu nasze oczy spotykały się, ale już nie rozmawialiśmy ze sobą. W Zielonce ten pan wysiadł, nie powiedziawszy nawet „do widzenia”, czym zrobił mi dużą przykrość, choć wcale nie wyglądał na takiego, co by potrafił dokuczyć. Kilka razy już jeździłam tym pociągiem, ale więcej już nie ujrzałam mojej sympatii. I co dalej będzie? Uśmiechnę chyba z tęsknotą, a uważam, że szkoda mi.

Advertisement for 'Klawiol' foot cream with an image of a foot and the text 'PŁYN KLAWIOL'.

Można uzyskać zniżki kolejowe na krajową Wystawę Lotniczą

Ministerstwo komunikacji, które bardzo przychylnie i życzliwie ustosunkowało się do Krajowej Wystawy Lotniczej we Lwowie, udzieliło jej obecnie dalszego poparcia. Po przyznaniu wystawcom 75 procentowej zniżki na przewóz eksponatów na Wystawę i transport ich powrotny, Ministerstwo Komunikacji przyznało 100 procentową zniżkę na przewóz na Wystawę Lotniczą.

I tak zniżki te będą wynosiły: 75 procent w drodze prywatnej z Wystawy, a 66 procent w obie strony w dniach 29 i 30 maja oraz 5-6-7, 11-12, 15-16, 18-19, 25-26, 28 i 29 go czerwca. Ponadto będą zorganizowane podjęty popularyzacyjne normalnych warunkach. Wszelkich informacji udziela i wydają karty uczestnictwa Okręgi, Okrędy i Kole L. O. P. P. Artyści, którzy chcą skorzystać z zniżki, powinni udać się do dróżw i kasy stacyjne P. K. P.

„Szatanka” poszła do nieba i uratowała szatankę wołominiankę od tragedii losu. „Należy” uzupełnić ogłoszenie swym adresem lub jakimś „post-restante”. No, użyłem sobie i teraz mam sumienie czyste że zrobiłem, co mogłem. O resztę niech się martwi pasażer z Zielonki. Cześć!

Tajemnicza wizyta Negusa w Genewie

wywołała olbrzymi niepokój wśród dyplomatów — Pod złymi horoskopami rozpoczyna swe obrady 101-sza sesja Rady Ligi Narodów

GENEWA. Obrady 101-szej sesji rady Ligi Narodów rozpoczęły się 9 b. m. o 17^{ej}.

Niedzielny dzień przyniósł sensację, która może utrudnić prace Rady pod względem proceduralnym. Rozeszły się bowiem wiadomości, że wbrew przypuszczeniom, do Genewy przybył ma z Anglii Negus Abisynii, w towarzystwie swe-

go stałego doradcy na terenie genewskim, profesora uniwersytetu paryskiego Gaston Jeze.

Wiadomość ta, aczkolwiek oficjalnie jeszcze nie potwierdzona, wywołała zrozumiałe poruszenie, tym bardziej, że początkowo przypuszczano, że inicjatywa rządu brytyjskiego, popierana przez obecny rząd francuski, a zmierzająca do zlikwi-

dowania pod względem proceduralnym sprawy uznania imperium włoskiego w Abisynii, nie natrafi na poważne przeszkody.

Okazuje się, że pewne elementy skrajnie lewicowe spod znaku frontu ludowego miały zdecydować się na posunięcie, mające na celu przysporzenie trudności min. Bonnetowi i lor-

dowi Halifaxowi zarówno na terenie genewskim, jak i na terenie wewnętrznej opinii kraju.

Nie ulega bowiem wątpliwości, że przyjazd Haile Selassie do Genewy nie może nic przynieść pozytywnego, lecz tylko przyczyni się poważnie do wywołania zametu, o co właśnie kołom tym chodziło.

Zagadnienia proceduralne go-

rować będą więc — jak w ogóle na obradach Rady Ligi. Najbardziej drażliwe zagadnienie — sprawa abisyńska — została bowiem przesądzona pod względem merytorycznym poza Ligą przez układ włosko-angielski, jak również w czasie ostatniej wizyty ministrów francuskich w Londynie. Również pozostałe punkty porządku dziennego Rady mają charakter wybitnie proceduralny, gdyż merytorycznie zostały one już omówione i zdecydowane przed sesją.

Wiadomości sportowe

Nowy ładunek sensacji ligowych

Polonia zdobyła pierwsze punkty -- Wisła rozgromiona przez Wartę

Niedziela ligowa dostarczyła nowych sensacji. Największą bezspornie jest katastrofalna porażka Wisły w Poznaniu. Kolejna klęska A.K.S. jest złym prognostykiem dla Ślązaków. Warszawska Polonia zgotowała swym zwolennikom miłą niespodziankę i zdobyła dwa pierwsze punkty.

A oto wyniki:

POŁONIA — POGON 1:0

W Warszawie na stadionie Wojska Polskiego wobec przeszło 7.000 widzów rozegrany został mecz o mistrzostwo Ligi pomiędzy leaderem Ligi — lwowską Pogonią i ostatnią w tabeli — stołeczną Polonią.

Zwyciężyła niespodziewanie Polonia w stosunku 1 : 0.

Bramki strzelili: Korporewicz (2) i Piontek dla A.K.S.-u.

Sędziował p. Lustgarten z Krakowa. Widzów 5000.

HAJDUKI (tel. wł.). Bramki strzelili: Wilimowski i Wiechochek po dwie, Kruk i Peterek po jednej. Dla Warszawianki obie bramki zdobył Pirych.

Sędzia p. Wardęszkiewicz, widzów 3 tysiące.

Spotkanie Ruchu z Warszawianką o mistrzostwo Ligi nie wywołało zbyt wielkiego zainteresowania. Uwaga Śląska była tym razem skierowana na decydującą rozgrywkę okręgowej Ligi. Mimo to mecz powyższy należał do ciekawych, obfitywał w dużą ilość sytuacji i bramek.

CRACOVIA — ŚMIGŁY 3:0 (0:0)

KRAKÓW (tel. wł.). Bramki zdobyli: Korbas, Zembaczyński i Góra. Sędzia p. Kossek, widzów 6 tysięcy.

Śmigły: Czarski, Zawieja, Grządziel, Puzyna, Bukowski, Fajarski, Biniok, Pawłowski, Balossek, Hajdul i Marzec.

Cracovia: Pawłowski, Lasota, Pajak, Góra, Grünberg, Masjeran, Skalski, Rocznik, Korbas, Szeliga i Zembaczyński.

Pierwszy występ drużyny wileńskiej na ziemi krakowskiej wypadł dość udanie. Beniaminek Ligi prezentuje się okaza-

pod względem fizycznym i kondycji, gra ambitnie i ofiarnie do końca. Wilnianom brak jednak rutyny i doświadczenia ligowego, i to było główną przyczyną niedzielnej porażki z Cracovią. Śmigły bowiem mogli z powodzeniem wywieźć punkt.

POZNAN (tel. wł.). Bramki strzelili: Gendera 3, Szerfke 2 i Kazimierzczak. Dla Wisły — Gracz i Habowski.

Sędzia p. Hasselbusch. Widzów 4 tys.

Wisła: Jurowicz, Szumilas, Sitko, Kotlarczyk, Gierczyński, Filek, Habowski, Ogrodziński, Gracz, Artur i Łyko.

Warta: Jankowiak, Twórz, Ofierzyński, Kryszkiewicz, Daniłak, Lis, Nawrat, Gendera, Szerfke, Kazimierzczak i Szrajter.

Drużyna Warty, która w ubiegłym tygodniu zagrała pechowo w Hajdukach, zrehabilitowała się zupełnie w niedzielnym meczu z Wisłą. Sympatyczna drużyna krakowska była równorzędnym przeciwnikiem tylko w pierwszej poł-

wie. Po przerwie natomiast atak miejscowych rozwinął piękną i produkcyjną grę, wobec której tylnie formacje krakowian były bezradne. W tym okresie padło też aż 5 bramek i dopiero wówczas wariacje odetchnęły z ulgą dopuszczając nieco do głosu gości.

Mowa gen. Skwarczyńskiego na inauguracji prac wielkopolskiego OZN

W sobotę wieczorem przybył do Poznania szef obozu O.Z.N. gen. St. Skwarczyński w towarzystwie szefa sztabu płk. Wendy i szeregu członków sztabu celem wzięcia udziału w uroczystej inauguracji prac okręgu Wlkp. O.Z.N.

Rano odprawiona została uroczysta msza św. na intencję prac OZN.

O godz. 10.30 rozpoczęła się w białej sali Bazaru uroczysta akademicka.

Po zagajeniu akademii i powitaniu przybyłych zabrał głos szef. Obozu gen. Skwarczyński.

Gen Skwarczyński mówiąc o konieczności dalszego rozwoju Polski pod względem gospodarczym określił cel Wielkopolski, której chlubny dorobek podniósł przed laty zmarły

Wódz Narodu Marszałek Józef Piłsudski.

Między innymi oświadczył gen. Skwarczyński:

Podstawą naszej pracy jest deklaracja ideowa obozu, ogłoszona na 21-go lutego 1937 r. przez mego poprzednika płk. Adama Kocę, której zasady są naszą wspólną i niezmienną wytyczną. Realizacja jej zasad w konkretnej pracy organizacyjnej najlepiej wykazuje jak nieistotne są pozorne rozbieżności poglądów, o których się nie raz słyszy, a które z takim zapałem wyszukują i świadomie wyolbrzymiają przeciwnicy idei zjednoczenia.

Zamykając zebranie dr. Surowski odczytał treść depezy hołdowniczych do pp. Prezydenta Rzplitej i Marszałka Smigłego Rydza.

Polskie książki telefoniczne nadeszły już na Litwę

KOWNO. W sobotę nadeszły dla tutejszych urzędów pocztowych i telekomunikacyjnych polskie książki telefoniczne Warszawy oraz wszystkich innych urzędów telefonicznych Polski.

Również wczoraj dyrekcja poczt i telegrafów litewskich wysłała transport swoich książek telefonicznych dla użytku pol-

skich urzędów pocztowych oraz telekomunikacyjnych.

W Kownie przyjmowanie zamówień na rozmowy telefoniczne z Polską rozpocznie się już w nocy z poniedziałku 9 b. m. na wtorek 10 b. m. o godz. 0.1. Korespondencja pocztowa będzie przyjmowana dnia 10 b. m. od godziny 8^{ej} rano.

Rokowania czesko-niemieckie ale tylko w sprawach handlowych

BERLIN. W najbliższych dniach rozpocząć się mają rokowania handlowe pomiędzy Rzeszą a Czechosłowacją.

W kołach niemieckich gospodarczych panuje duże zainteresowanie, w jakiej atmosferze

rokowania będą prowadzone, zwłaszcza jakie stanowisko zajmie strona czeska.

Ze strony niemieckiej podkreśla się, że Rzesza zamierza zająć w rokowaniach stanowisko pozytywne.

Belgijska delegacja w Paryżu prowadzi rokowania w związku z dewaluacją franka

PARYŻ. W niedzielę przybyła do Paryża delegacja belgijska z min. spraw zagranicznych Spaakiem oraz ministrem gospodarki Desmet na czele w celu przeprowadzenia rokowań na temat handlowych i finansowych

stosunków belgijsko-francuskich w związku z nową dewaluacją franka.

Rozmowy rozpoczęły się zaraz po przybyciu ministrów w godzinach popołudniowych.

Polska - Dania 5 : 0

W drugiej rundzie Polska walczy z Włochami

Ostatni dzień meczu Davis-Cupowego Polska-Dania w Katowicach przyniósł nam przewidywane dwa punkty. Po dokonaniu do zdobytych już 3-ech otrzymamy imponujący wynik 5:0 dla Polski.

Jest to godny rewanż za smutne 0:5 otrzymane z rąk Duńczyków w r. 1928.

Pierwsze spotkanie dnia, Tłoczyński - Ploughman zakończyło się zdecydowanym zwycięstwem Polaka w 3-ech krótkich setach 6:0, 6:2, 6:1.

Polak gra doskonale od początku, nie dopuszcza do długiej wymiany piłek, co chwila dochodzi do siatki, gdzie kończy zagrania, bądź też mija

przeciwnika silnymi uderzeniami z głębi kortu.

Wszystkie sety wygrał Tłoczyński zupełnie swobodnie, Duńczyk próbował stawiać opór w 2-im secie, ale kontratak Tłoczyńskiego osadza go na miejscu. Trzeci set był właściwie tylko formalnością, zdemoralizowany Duńczyk zdobywa jednego seta, oddając gładko sześć.

Stan meczu brzmi 4:0 dla Polski. Teraz na kort wchodzi Hebda i Bekkevold. Początkowo wydaje się, że Dania zdobędzie nareszcie swój pierwszy i honorowy punkt. Hebda robi dużo błędów, pakuje piłki w siatkę; natomiast Bekkevold gra bardzo rozumnie i równo. Trwa to jednak do stanu 4:1 na korzyść Duńczyka, z tą chwilą Hebda „budzi się” gra coraz lepiej, zdobywa kolejno 5 gemów wygrywając seta 6:4.

Duńczyk nie załamuje się tym i przez cały 2-gi set jest równorzędnym przeciwnikiem, prowadząc nawet 5:4. I tu jednak Hebda rzuca na szalę swój finisz, wygrywając seta 7:5.

Ostatni set poszedł już Hebdzie jak z płatka.

Zwycięstwo Hebdy pieczętujące wynik 5:0 dla Polski zostało przyjęte przez publiczność burzliwymi oklaskami.

W nadprogramowym spotkaniu dnia walczyły pary mieszane: Jędrzejowska — Ulrich contra Volkmer — Tłoczyński. Spotkanie, po bardzo zaciętej walce zakończyło nieoczekiwaną klęską Jędrzejowskiej i jej duńskiego partnera. Wygrali w trzech setach Tłoczyński — Volkmer Jakob Lenova 7:5, 3:6, 12:10 (!).

SZTOKHOLM. Rozegrany w Sztokholmie mecz tenisowy pomiędzy warszawską Legią a drużyną szwedzką Tennis Stadion Stockholm zakończył się zwycięstwem warszawskich tenisistów w stosunku 3:2.

Ostatniego dnia w niedzielę rozegrano pozostałe single: Schroeder pokonał Baworowskiego 6:0, 6:0, 6:0; Spychała wygrał z Wallenem 9:7, 6:4, 6:2.

ŁÓDŹ (tel. wł.). Mężytkę wygrał mecz bokserki, rozegrany wczoraj w Łodzi zakończył się wynikiem nierozstrzygniętym.

Wyniki poszczególnych walk: w. musza: Szwed (Ł) zwycięża b. wysoko na punkty Kotasa (S).

w. kogucia: Marcinkowski (Ł) bije przez k. o. w 2 r. Bajtnera (S).

w. piórkowa: Michalak (Ł) zwycięża pewnie na punkty Krawczyka (S).

w. lekka: Kowalewski (Ł) zwyciężył b. wysoko Musioła (S).

w. półśrednia: Ackerman (S) wygrał z Mirowskim (Ł).

w. średnia: Bański (S) wygrał z b. słabym Ostrowskim (Ł), którego tylko gong uratował od nokautu.

w. półciężka: Kolonko (S) wygrał z Kraszewskim (Ł).

w. ciężka: Wrzódło (S) zwyciężył zdecydowanie Kłodasa (Ł).

„Czerwone Diabły”

walczą w Krakowie z reprezentacją miasta

KRAKÓW. Nieoficjalna reblas Rouges” została definitywnie reprezentacją Belgii drużyna „Diana” zakontraktowana przez krakowski OZPN na 22 maja do Krakowa.

Pierwszy mecz na terenie Polski rozegrają Belgowie w dniu 21 maja w Bielsku z reprezenta-

cją tego miasta.

Ponadto krakowski OZPN prowadzi pertraktacje w sprawie trzeciego meczu dla Belgów. Wchodzi w rachubę Kielce lub mecz z kombinowaną drużyną Związku Strzeleckiego z Chelmka i Fabloku z Chrzanowa.

Tajemnica Czarnej Damy

SENSACYJNA POWIEŚĆ WSPÓŁCZESNA OSNUTA NA PRAWDZIWYCH ZDARZENIACH

Diżurny przodownik w komisariacie odbiera tajemniczy telefon: jakiś głos woła o ratunek. W centrali telefonicznej udaje mu się stwierdzić, że jest połączony z mieszkaniem państwa Poradzkich, na Marszałkowskiej numer... Udaje się tam w towarzystwie trzech policjantów i po wyważeniu drzwi, spostrzega w gabinecie na fotelu trupa starszego mężczyzny.

Przodownik wezwał na miejsce zbrodni funkcjonariuszy Urzędu Śledczego i przedstawiciela prokuratury. Po przybyciu prokuratora oraz inspektora Urzędu Śledczego stwierdzono, że zmarłym jest ziemianin Stanisław Zabłuka z majątku Sosnowka. Lekarz stwierdził, iż śmierć nastąpiła wskutek ataku sercowego.

Po dokonaniu oględzin trupa, zabrał Puchala ze sobą dozorcę do Urzędu Śledczego, by tam rozpoznał damę, która w towarzystwie Poradzkiego szła na górę. Ale dozorca mimo iż na fotografii rozpoznał pewną damę, przy osobistej konfrontacji zaprzeczył, by to była ona. Inspektor Puchala postanowił energicznie kierować śledztwem i wysłał depesze w różnych kierunkach kraju.

Inspektor Puchala zawiadomił telefonicznie posterunek policji w Sosnowce, by pani Zabłuczyna stawiała się natychmiast w Urzędzie Śledczym. Od niej dowiedział się Puchala, że Zabłuka miał podjąć większą sumę pieniędzy w banku Rolnym. Inspektor Puchala udał się więc do banku, gdzie po dokładnym śledztwie zdołał dowiedzieć się, iż Zabłuka był w banku w towarzystwie jakiejś młodej damy i podjął sumę 200.000 złotych.

Nigdy jeszcze nie bawiła się pani Halina Poradzka po za domem tak wesoło, jak obecnie.

Już drugi tydzień bawi w Zakopanem, wraz z dziećmi, które marzą o tym, by ferie zimowe trwały kilka miesięcy. Tu jest przecież tak pięknie i tak przyjemnie! Na łonie natury, między słońcem a śniegiem twarzyczki dzieci zarumieniły się jak żółte jabłka. Tylko wieczorem, przed snem wspominają oca, którego tak bardzo kochają. I zarówno 10-letni Zdzisio, jak 8-letnia Aneczka pytają raz po raz swej matki:

— Mamo, kiedy tatuś do nas przyjedzie? Czy przyjedzie?

— Tak, tak, na pewno! — odpowiada matka. — Ojciec doniósł mi, że przyjedzie. Chyba będzie już tu pojutrze, i pozostanie z nami aż do chwili naszego powrotu.

— Ach, jak to świetnie! — cieszą się dzieci. — Tatuś obiecał, że pójdzie ze mną do Morawskiego Okna — planuje Zdzisio.

— A ja pójdę także — odzywa się Aneczka. — Nie, ty jesteś za mała — sprzecza się z nią Zdzisio.

— Kocham tatusia więcej od ciebie — nie daje Aneczka za wygrane.

Matka godzi ich ze sobą i dzieci zasypiają. Pani Halina Poradzka wchodzi do sąsiedniego pokoju i tam przebiera się. Długo przegląda się w lustrze, ogląda swą wysmukłą elegancką figurę. Maluje brwi, karminuje usta. Ogląda siebie w różnych pozach i jest zadowolona: ktoś by uwierzył, że już ukończyła trzydzieści kilka lat, że jest matką dwojga dzieci?

Pan Marian powtarza jej przecież to stale!.. Gdy poznali się zeszłego tygodnia w dancingu był przekonany, że jest jeszcze panną. I nie wierzył jej, że jest już matką dwojga dzieci, aż do chwili, gdy przyszedł do niej do domu i zobaczył, że jest matką.

A począwszy od tamtego wieczoru pan Marian przychodzi do niej co wieczór. Ach, jaki to uroczy mężczyzna! — pomyślała pani Halina i rozciągnęła się na kozetce, opierając głowę o skrzyżowane ramiona, jak gdyby oczekiwała pieśczęt i objęć.

Ale właśnie w chwili, gdy tak radośnie myśli o namiętnym panu Marianie, staje przed jej oczyma obraz męża, Seweryna Poradzkiego... Ach, gdyby wiedział o tym! — myślała z odruchowym strachem.

Ale sama roześmiała się ze swych skrupułów. Skąd może Seweryn o tym wiedzieć? Kto zdradzi ją? Teraz, gdy dzieci usnęły, pozwoliła pani Halina wyjść wychowawczyni na cały wieczór, jak zwykle, gdy Marian przychodzi. A prócz pana Mariana nie wie przecież o tym nikt więcej.

Zresztą — rozmyślała, usiłując usprawiedliwić swoje postępowanie. — Czy sam Sewek nie jest winny? Czy sam nie pchnął jej, swą ciągłą obojętnością w ramiona innego mężczyzny, który może dać to jej, czego jej dusza pragnie, a mianowicie pieśczęt, miłości... Seweryn jest przecież stale zajęty swoimi interesami, planami nowego budownictwa, a o niej wcale nie myśli...

Mimo woli zabiera się do przeczytania listu, jaki otrzymała od Seweryna przed kilku dniami. Czyż by tak pisał mąż do swej żony, którą kocha? Której tydzień już nie widział?

List jest utrzymany w tak oschłym tonie, jak gdyby chodziło o transakcję handlową. Jest zadowolony — pisał — że dzieci i ona czują się dobrze i że się dobrze bawią. W końcu dodaje, że jeśli mu czas na to pozwoli, przyjedzie w przyszłym tygodniu do Zakopanego i pozostanie z nimi aż do powrotu do domu. Po tym ukłon. Nawet całusa nie ma...

Pani Halina zadrżała nagle. Ktoś zapukał do

drzwi. Zerwała się z kozetki, w oczach jej ukazały się ogniki radości. Odłożyła list i spojrzała na zegarek. Tak jest, to na pewno on!

Wpół do dziewiątej!

— Proszę — powiedziała głośno.

Nie omyliła się, to był właśnie on, Marian Kaszorek, któremu zawdzięcza tyle słodkich chwil, spędzonych ostatnio w Zakopanem, chwil zapomnienia i upojenia...

Marian przywitał ją długim, zbyt długim pocałunkiem w rękę i pani Halina nie zdołała zauważyć, że wzrok jego zatrzymał się na drogocennym brylantcie w pierścionku, na jej palcu.

Marian jest wysoki, elegancki i zachowuje się jak wyszukany dżentelmen. Jego kanciasta twarz o wystających skulach ma co prawda nieco wulgarny wygląd, a jednak jego wielkie, cygańskie oczy mają tak uwodzicielski urok, że zapomina się o jego rozplaszczonym nosie.

Nie wypuszczając jej dłoni, uściśnął ją mocno, tak że znowu w niej zawrzała krew.

— Dzieci śpią? — zapytał.

— Tak, już dawno — odrzekła pani Halina i poczuła się zniewolona jego obecnością.

Siedli przy sobie, na kozetce. Pokój jest oświetlony lampą przyćmioną abażurem. Marian spogląda długo w jej oczy, które pokrywają się mgłą, po czym usta ich przywierają do siebie w długim, mocnym pocałunku...

Pani Halina oddaje się namiętnie miłości, aż Marian wyczerpany pieśczołami odsuwa się od niej i flegmatycznie zapala papierosa.

— Czy jesteś żonaty? — pyta go pani Halina, pijana jeszcze z uniesienia.

— Ciekawi to ciebie? — uśmiechnął się Marian.

— Jestem o nią zazdrosna — rzuciła pani Halina. — Zazdroszcze jej...

— Wobec tego jesteś jeszcze naiwna — odrzekł cynicznie Marian. — Sądziś, że mężczyzna pieści własną żonę tak samo, jak obcą?

— Nie zawsze się jednak tak dzieje — rzuciła pani Halina. — Napijesz się likieru?

— Nie zaszkodzi.

Pani Halina zbliżyła się do szafki, a wzrok Mariana padł na list na stole.

— Znowu twój mąż pisał?

— Nie odrzekła pani Halina. — To ten sam list, który już czytałeś.

Postawiła na stole flaszkę likieru i kilka kieliszków.

— A więc przyjeżdża i będziemy musieli rozstać się — powiedział ze smutkiem w głosie Marian.

— Szkoła ci będzie chwili rozstania? — zawytała filuternie pani Halina.

— Mnie na pewno, a tobie?

— Wiesz sam — spogląda w jego uwodzicielskie, cygańskie oczy. — Ale możemy spotykać się nadal i to w Warszawie...

— No, pewnie, nie mam zamiaru wcale rezygnować z tej miłości... — objął ją znowu wpół.

W tej samej chwili rozległo się głośne pukanie do drzwi. Pani Halina, wystraszona, wyrwała się z objęć swego kochanka. Również i Marian zmieszał się z miejsca i zapytał wystraszony:

— Któż to może być? Czy to twój mąż?

— Mój mąż na pewno nie! — odrzekła pani Halina, jeszcze bardziej przerażona przypuszczeniem, że to może Seweryn zrobił jej taką niespodziankę. — To chyba moja służąca, ale nie chciałabym, żeby ciebie zastała u mnie...

— Nie ma gdzie się ukryć? — zapytał Marian.

Ale zanim jeszcze pani Halina złożyła odpowiedź, rozległo się znowu pukanie i doniosły głos:

— Tu listonosz. Depesza z War zawy!

Marian odetchnął z ulgą. Pani Halina przeraziła się, otworzyła drzwi i zapytała:

— Co to, dla mnie depesza?

— Tak — odrzekł listonosz. — Pani Poradzka Halina?

— Tak jest.

Listonosz otrzymał napiwek i wyszedł: zanim jeszcze zdążyła pani Halina otworzyć depeszę, zapytał niespokojnie Marian:

— Czy to od twego męża?

— Nie — wyrwał się z jej piersi okrzyk — jak gdyby depesza zawierała coś strasznego. — Nic nie rozumiem! Zapewne zaszła jakaś pomyłka!

— Czemuś się tak przestraszyła? — zabrał z jej rąk depeszę i zaczął czytać.

Ale sam zadrzał. Twarz jego pokryła się smiertelną bladocią, oczy jego rozwarły się szeroko. Rozzejrzał się wołając, jak gdyby miał zamiar uciec. Halina zbliżyła się do niego i zapytała:

— Marianie, co się z tobą dzieje? Czemuś tak zbladł?

(Dalszy ciąg jutro).

TADEUSZ RYS

DZIEŃ ZAPŁATY

WSTRZĄSAJĄCA POWIEŚĆ O BOHATERSTWIE, MIŁOŚCI I POŚWIĘCENIU

Oho, to już wzbudziło podejrzenie naszego żołnierzyka. Twarz jego wykrzywiła się.

Stara się siłą wyważyć drzwi.

— Do licha! Co się tam stało? Otworzyć drzwi! — krzyczy żołnierz z całej siły.

Ale stamtąd znowu nikt nie odpowiada.

A pociąg przyspiesza coraz bardziej biegu.

Żołnierz dobija się znowu do drzwi. W końcu udało mu się rozbić je kolbą. Otworzył, wpadł jak rozjuszony zwierzę do środka.

— Boże, co się stało! Tego więźnia nie ma wcale!

Chwilę stoi nieruchomo, nie wiedząc, co począć.

Wzrok jego padł na otwarte okienko. Czyżby ten więzień wyskoczył w pełnym biegu? Czyżby go oszukał? Wystrychnął na dudka?

Cóż teraz może uczynić?

Zasłonił na chwilę swoją głowę. Jest zupełnie zmieszany.

Ale biegnie prędko korytarzem wagonu do swego kamrata, by się z nim poradzić, co mają uczynić. Powstał harmider, szum. Konduktor jakiś pociągnął hamulec. Kola pociągu zaczynają ięczeć, skowytają, w końcu pociąg stanął przy stacji Motysz.

Obydwaj żołnierze i konduktorzy poczynają biec na wszystkie strony: ale napróżno. Nie ma śladu po więźniu, który uciekł. Chłopka jakaś stoi przy drodze: konduktor pyta, czy nie widziała takiego a takiego jegomościa.

Chłopka wruszyła ramionami...

— Po pierwsze, tam nikogo nie widziała, a po wtóre nie wiem, jak więzień wygląda...

Pociąg nie może długo stać w połowie drogi!

Konduktorzy wracają do pociągu, ale biedni żołnierze nie chcą wrócić, oświadczaając, że bodaj przemierzają kraj wzduż i wpoprzek i znajdują z powrotem uciekiniera.

Muszą go złowić, poznają go na pewno, a jeśli się to im nie uda, wtedy może ich spotkać wielka przykrość.

Pociąg ruszył dalej, a żołnierze udali się pieszo szukać swego więźnia.

Długo tak szedł Tadeusz drogą, nie widząc przed sobą ani światełka, ani ognika, który mógłby mu wskazać, iż w pobliżu znajduje się siedziba ludzka.

Jesień osaczyła już ziemię, zewsząd niesły zimne wiatry, pędząc ciemne chmury po niebie.

Tadeusz zmarł. Poza tym począł mu dokuczać głód, stawał co chwila, bo siły go powoli opuszczały.

A noc stawała się coraz ciemniejsza i bardziej ponura, jak gdyby spychając ziemię w czeluście jakiejś przapaści.

— Co się stało? Czy świat się kończy? — rozmyślał. — Czy tu nigdzie nie ma ani jednej chalupy, ani jednego domku ludzkiego?

Martwa cisza zapanowała wokoło. Wydawało się Tadeuszowi, że pozostał sam jeden na świecie.

Nareszcie ukazało się gdzieś w oddali światełko. Tadeusz aż zadrzał z radości.

Począł szybko kroczyć w stronę tego światełka, które wciąż bardziej rosło, im bardziej się ku niemu zbliżał.

Teraz spostrzegł, że światło to pada z jakiegoś okna.

(Dalszy ciąg jutro).

KRONIKA KRAKOWA Ze sportu

„PERLA”
10 gr. Pranie kołnierzyka 10 gr.
Czyszczenie ubrania
ZŁ. 3 50
Czyszczenie sukni
ZŁ. 2.—
Centrala: Kraków, Wolnica 8
Filia: Wrzesińska 1

Z TEATRU im. J. SŁOWACKIEGO

Dziś we wtorek „Pani Ministrowa” komedia S. Nusić'a w opracowaniu scenicznym reż. J. Karbowskiego w premierowej obsadzie.

W środę z powodu przedstawień szkolnych — wieczorem przedstawienia nie będzie.

Teatr Bagatela

Ben-Ali i Bronisław Bronowski

Do „Bagateli” przyjechał fakir-jasnowidz, znakomity sugerator indyjski Ben-Ali, zagadka XX wieku ze swoim medium Tamarą. Ben-Ali przepowiada przyszłość, odzwyczala nałogowych palaczy od palenia, w oczach widzów wytworzył zjawisko pożaru, które gasi powodzą. Życie pozagrobowe: Z ręki Ben-Alego ginie człowiek, który po chwili powraca z uśmiechem do życia.

Do obecnego programu zaangażowała również Dyrekcja „Bagateli” króla humorystów, ulubienicę całej Polski Bronisław Bronowski, który wystąpi w oryginalnym repertuarze polityczno-satyrycznym.

Na ekranie znakomity film śpiewno-muzyczny „Caranga..” W głównych rolach Jack Buchanan i Lila Damita.

Początek przedstawień w dni powszednie o godz. 5 pop. 7 i 9-tej.

RADIO

Wtorek 10 maja 1938

6.15 Audycja poranna, 11.15 Audycja dla szkół 11.40 Płyty, 11.57 Sygnał czasu, Hejnał z Wieży Mariackiej, 12.03 Audycja południowa, 13.45 Jak sobie urządzić wakacje 14.45 Wiadomości bieżące 14.50 Pieśni Majowe z Wieży Mariackiej 15.05 Czy wiecie że... 15.25 Lokalne wiadomości gospodarcze, 18.20 Lokalne wiadomości sportowe, 18.25 Polską pieśń chóralską 19.05 Program na dzień następny, 22.50 Ostatnie wiadomości dziennika wieczornego przegląd prasy i komunikat meteorologiczny, 23.00 Płyty.

REPERTUAR KIN:

ADRIA: Szczęśliwa 13-ka
APOLLO: „Pepe de Moko”
BAGATELA: „Caranga” i Bron, Bronowski i „Zagadka XX w. Ben-Ali”
ATLANTIC: „Historja jednej nocy”
DOM ŻOŁNIERZA: „Kapitan Talory”
L. O. P. P.: „Trójka hultajska”
MUZEUM: „Dyplomatyczna żona”
PROMIEŃ: „Skłamałam”
STELLA: „Panna Piotrus”
SZTUKA: „Wrzos”
ŚWIT: Arena życia
UCIECHA: „Fortancerka”
WANDA: „Manewry husarskie”
ZORZA: „Czarny anioł”
FOTOPLASTIKON: Szczepańska 5:
Wystawa światowa w Paryżu 1937 r.

Nocny dyżur aptek

Pod Białym Orłem, Rynek Gł. Linia A—B 45. Czestawa Michalika, ul. Łobzowska 8, Pod Aniołem Stróżem, ul. Kościuszki 18. M. Sternbacha, ul. Dietla 56. Pod Świętą Kingą ul. Grzegorzewska 9.

Po Orłem, Plac Zgody 18

Nocny dyżur lekarzy

Owczynski T., Lubicz 34, tel. 158-26
Rosenbaum B. — Fałata 14, tel. 100-67
Kepler W., Kalwaryjska 3, tel. 120-31
Stanowski J., Łobzowska 34, tel. 174-42

Czytajcie
Ostatnie wiadomości

Sensacyjny proces o zabójstwo przed sądem w Krakowie

Ubiegłego roku przed trybunałem sądu okręgowego został skazany za zabójstwo muzykanta Andrzeja Kobiątki, Józef Hanek na 6 lat więzienia, w którym to procesie brat jego Julian zeznał dla niego obciążająco. Na skutek apelacji Józef Hanek po zeznaniach kilkunastu świadków został skazany tylko za udział w bójce na 18 miesięcy więzienia. Na rozprawie wyszło na jaw, że zabójstwa dokonał Julian Hanek

którego prokuratura postawiła przed sądem.

Wedle aktu oskarżenia sprawa przedstawia się następująco: Dnia 18 lipca ub. r. Julian Hanek brat jego Józef oraz kilku kolegów przyszedli do szynku w Kawcach pow. Myślenickiego i tam raczyli się piwem. Po pewnym czasie między przybyłymi z Krakowa a miejscowymi parobczakami wybuchła sprzeczka wkrótce zamieniona w bójkę.

W czasie bójki Julian Hanek,

robotnik z Woli Justowskiej wy dobył noża i pchnął nim muzykanta Andrzeja Kobiątkę w plecy przebijając mu lewe płuco, skutkiem czego Kobiątko zmarł, zaś Hanek zbiegł. Na wczorajszej rozprawie Hanek wypierał się winy.

Celem przesłuchania świadków rozprawę odroczone.

Kompl. sędz. przew. s. o. dr. Stępniewski, osk. prok. dr. Rawa bronił adw. dr. Grodziski.

Młodzież rękodzielnicza swemu Prezesowi

W niedzielę odbyły się uroczystości wewnętrzne w Związku Młodzieży Przemysłowej i Rękodzielniczej z okazji imienin prezesa Związku ks. Mieczysława Józefa Kuznowicza, T. J. którego dzień imienin przypadł w ub. środę.

Uroczystości rozpoczęły się mszą świętą w kaplicy Bursy, którą odprawił ks. prezes, po

czym młodzież zgromadziła się w wielkiej sali Związku. Przybyli również b. członkowie związku z różnych połaci Rzplitej oraz delegaci rzemiosła śląskiego z p. Kosarzem na czele. W wielkiej sali złożyła młodzież O. prezesowi serdeczne życzenie imieninowe.

W południe odbył się obiad, w którym oprócz czcigodnego so-

lenizanta, wzięli udział liczni przedstawiciele władz i społeczeństwa krakowskiego z prezydentem miasta dr. Kaplickim, prezesem Gregerem, starostą Wnękiem, dyr. Hergetem i naczelnikiem Maćko na czele.

Popołudniu O. Kuznowicz podejmował dawnych swoich wychowanków i przedstawicieli rzemiosła śląskiego podwieczorkiem.

Za fałszywe oskarżenie księdza skazany został księgowy w Krakowie

Księgowy Henryk Palczak pracował w Sodalicii Mariańskiej Akademików w Krakowie. Przełożonym Palczaka był ks. R. M. któremu Palczak zarzucał nadużycie kilkaset złotych i takie za-

wiadomienie złożył do Prokuraturii Sądu Okręgowego.

Po zbadaniu sprawy oskarżenie okazało się bezpodstawne i wygotowano Palczakowi oskarżenie o fałszywe oskarżenie. Wczo-

raj odbyła się w sądzie okręgowym karnym w Krakowie rozprawa i sąd skazał Palczaka na 3 miesiące aresztu w zawieszeniu na 3 lata.

Tradycyjny odpust na Skałce w dniu św. Stanisława

W dniu św. Stanisława odbyły się uroczystości w katedrze Wawelu. Sumę pontyfikalną celebrował ks. Metropolita Sapieha, a kazanie na temat „Wiara to czyn” wygłosił kan. ks. prał. Stefan Ma-

zanek. Po sumie odbyła się procesja z relikwiarzem z głową św. Stanisława od głównego ołtarza do konfesji.

W tym czasie odbywały się uroczystości u OO. Paulinów na

Skałce. Sumę celebrowali OO. Reformaci. Po południu odbyły się nieszpory, po których nastąpiła procesja prowadzona przez ks. ks. Kanoników Regularnych.

Prezydent R. P. ulaskawił Smykałę

Wczoraj o godzinie 12.45 w południe nadeszła do Sądu Wojskowego w Krakowie wiadomość że P. Prezydent Rzeczypospolitej przychylił się do prośby szeregowca Brunona Smykały i zamienił mu karę śmierci, wymierzoną mu za zabójstwo kupca w Świętochłowicach na bezterminowe więzienie.

Skazańca, który od soboty oczekiwał w celi więziennej decyzji co do swych dalszych losów, sprowadzono do biura prokuratury wojskowej, gdzie zakomuni-

kowano mu, że został ulaskawiony. Wobec tego, że wyrok Sądu Doraźnego orzekł wykluczenie z armii, Smykała jako więzień cywilny odstawiony został natych-

miast do więzienia św. Michała, skąd wysłany będzie do więzienia na św. Krzyżu, przeznaczonemu dla bezterminowych więźniów.

Wyrodna matka uduśliła nowonarodzone dziecko które wrzuciła do śmietnika

Dnia 24 grudnia ub. r. robotnicy Zarządu Miejskiego wywożący popiół przy ul. Słowackiego zauważyli w popiele zwłoki noworodka. Natychmiast powiadomili o tym władze, które areszto-

wały 26-letnią służącą Annę Rogoż, która do winy się przyznała. Wczoraj w sądzie okr. karnym w Krakowie sędzia dr. Wsołek skazał dzieciobójczynię na 2 lata więzienia w zawieszeniu.

Weryfikacja zawodów walkowerami

Wydział Gier i Dyscypliny KOZPN. ostatnio zweryfikował następujące zawody o mistrzostwo ligi okręgowej walkowerami: Krowodrza — Zwierzyniecki 3:0 v. o. i 2 punkty dla Krowodrzy, gdyż w drużynie Zwierzynieckiego brał udział w grze Konopek Józef III. niezgłoszony dla tej drużyny. Korona Podgórze 3:0 v. o. i 2 punkty dla Korony. W drużynie Podgórze grał nieuprawniony gracz Baran Zdzisław. Olsza — Wawel 3:0 i 2 punkty dla Olszy. W drużynie Wawelu grał nieuprawniony gracz Gorzycki Wacław. Zwierzyniecki — Grzegorzec 3:0 v. o. i 2 punkty dla Zwierzynieckiego, ponieważ na oznaczoną godzinę Grzegorzec nie stawiał się do gry.

Skreślenie członka W. G. i D.

Wydział Gier i Dyscypliny KOZPN. ostatnio skreślił z listy członków W. G. i D. p. Sołtyśka Bronisława z powodu nieuczestniczenia na posiedzeniu.

Kurs dla piłkarzy

Celem wyszkolenia odpowiednich instruktorów piłkarskich K. O. Z. P. N. urzędują w bieżącym roku we własnym zakresie kurs przodowników piłki nożnej. Referentem wyszkolenia na ostatnim posiedzeniu Zarządu KOZPN. został wybrany kpt. Babirecki Franciszek.

Belgijskie „Djabły” w Krakowie

Jak już donosiliśmy w niedziele dnia 22 maja br. w Krakowie zostanie rozegrany reprezentacyjny mecz piłkarski pomiędzy reprezentacją Belgijskich „Djabłów” a reprezentacją Krakowa. W związku z tym KOZPN. wydał zarządzenie, że wszelkie zawody tak o mistrzostwo jak i towarzyskie w tym dniu mogą się odbywać tylko do godz. 14-tej.

Nowy kanonik kapituły krakowskiej

Jak się dowiadujemy, w najbliższym czasie ksiądz Metropolita Sapieha zamianuje nowego kanonika kapituły krakowskiej, związek szając w ten sposób ilość kanoników Kapituły do liczby dziewięciu.

Nowym kanonikiem zostanie podobno ks. Stanisław Jasiński, dotychczasowy penitencjarz przy kościele Najśw. Panny Marji. Ks. Stanisław Jasiński, obecny kierownik instytucji „Caritas”, znany jest ze swej długoletniej i ofiarnej pracy charytatywnej.

Kina krakowskie będą nieczynne w rocznicę zgonu Marszałka Piłsudskiego

Zarząd Zrzeszenia Właścicieli kinoteatrów woj. krakowskiego na wczorajszym plenarnym posiedzeniu postanowił, aby w dniu 12 maja, jako w rocznicę zgonu Marszałka Józefa Piłsudskiego, wszystkie kina na terenie całego województwa krakowskiego będą zamknięte na znak żałoby.

Znalezione rzeczy do odebrania w Wydziale Śledczym

W Wydziale Śledczym przy ul. Siemiradzkiego 24 złożono pugilares zawierający 2 klucze i drobna kwotę w bilonie. Pugilares został znaleziony w ostatnich dniach w Krak. Parku. Właściciel winien zgłosić się po odbiór pod powyższym adresem w kancelarii nr. 11.